

Montauban, 12 mars 1972

Benvolgut amic M.:

Crec que ja t'han assebatat del meu transfer a aqueixa presó de Monttauban. Aci, les condicions de detenció sont molt millors que les de Montpeller.

Sobre la situació personal d'ordre penal crec que t' en saps tant com jo. Sembla ésser segur, segons l'assistenta social d'aci, que la Comisió Special es reunirà avans la fi de mars i que no hi han grans possibilitats de que en pugui quedar a- ci. De totes formes crec que cal plantejarse el probléme seriosament. La vaga de la fam dels companys d'ETA a Paris es una de les possibilitats qu'en queden una vega- da la comisió hagi donnat el seu avis.

Emperó, crec que cal tenir ~~en~~ conte de la situació dels affaires delicats qu'aixó podria portar com conseqüencies. Crec que la vaga de la fam cal envisatjar-la dins una prespectiva global de lluita contra la represió específica que pesa sobre els militants de Catalunya, i que no podria (tacticament) incloures dins la lluita ac- tual de França contra la represió (Renault, Overney, etc). Posant dons aquest punt de partida, crec que sou vosaltres, les forces revolucionaries catalanes, que heu de dir si es positiva o no la vaga i en quin moment cal afrontar-la. (Si avans o després de sortir de la presó). Crec que la lluita per a conseguir qu'els refugiats catalans no estiguin obligats a l'exili ha de lligarse amb la lluita contra el a- tur (chomage) i per la llibertat i el desenvolupement lliure del Roselló. Es molt possible que sigui més pràctic i positiu preparar la vaga de la fam collectivament i fer-la a Perpinyá un cop lliberat. Pense-ho seriosament.

Crec que cal qu'ens esforcem a establir, posteriorment, una aliança estrategica. Avui la lluita d'alliberament nacional posa una serie de problemes estrategics im- portants. Per un costat el Principat la lluita comença a pendre un caràcter molt dur. Els regents actes de FAC i altres grups partidaris d'una lluita armada posa el problema de que avui no podem fer el mateix al Roselló. Crec que estrategicament se- ria un error monumental de desenrrollar una lluita armada al Roselló. Emperó, el Roselló no pot, tampoc, convertir-se en una simple base d'apoi a la lluita del Prin- cipat i del País Valenciá. Cal qu'el Roselló tingui una estregia propia i qu' aqueixa no estigui en contradicció amb l'estrategia global.

Amb aixó, difereixo força amb la posició dels companys bascos, qu'en convertit Euz- kadi Nort amb una simple base d'apoi a Euzkadi Sud i que no han volgut desenrrollar una estrategia propia d'Euskadi Nort.

Quina est l'estrategia del Roselló? Crec qu'aixó cal que sig^{ueu} vosaltres que l'es- tabliu. Crec que cal desenvolupar un esforç més grand de clarificació d'objectius i que cal donnar una més grand facilitat a l'adquisició d'una consciencia radical catalana. De totes formes, crec que caldrá qu'en parlem llargament de tot aixó. No sé qu'en penseu de la Asamblea de Catalunya. Jo penso que cal abandonar aquest parapeto o montatge artificial. El PSUC i el PSAN no han sigut capaços de fer una declaració minimament correcte. (abstenció de parlar del País Valenciá i del Rose- lló, parlar de l'Estatut d'Autonomia del 36 es absurd avui, etc.).

La meva idea particular es que cal anar a la creació d'un veritable Consell Catalá de Resistencia en totes les organitzacions qu'apoiian i estan disposades a un pro- grama minim de govern provisional, estiguin representades. Avui no cal fer, no po- dem fer, l'unitat nacional popular sobre bases anti-franquistes, sino que cal fer-á la sobra la voluntat de viure en tant que poble lliure. Cal passar al caracter po- sitiu i abandonar les postures "anti". Sols un tipus de lluita sobre aqueixes bases favoreix la consciencia radical catalana, i pot desenvolopar una veritable lluita d'alliberament.

Bé, espero que em diguis qu' en penses de tot aixó. Si vens per la Comisió Special espero que podrem parlar-ne una estona. Saluts a tots els companys, i...endevant!

Oriol

MIL 15.9.1